

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ
στην Κληρικολαϊκή Συνέλευση για τα 40χρονα της Αρχιερατείας
του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β΄

Του Μητροπολίτη Πάφου Γεωργίου

Λευκωσία 25/02/2018

Ένα πρόσωπο και ένας αριθμός δίνουν υπόσταση σ' αυτή την εκδήλωση και, ταυτόχρονα, συνθέτουν το νόημα αυτής της ημέρας: ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β΄ και τα 40 χρόνια της αρχιερατείας του.

Κι η σκέψη μας, ανασκοπώντας την επέτειο στρέφεται πίσω, στο 1978. Τότε που, «**αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ**» και τέφρα και απόγνωση κάλυπταν, ακόμα, όλη την Κύπρο, από θηριωδίες πρωτάκουστες των Τούρκων εισβολέων και συμφορές ανείπωτες, από τον θάνατο του φυσικού μας ηγέτη, του Εθνάρχη Μακαρίου. Τότε που οι δίνες μέσα από τα ρεύματα των ιστορικών συγκυριών, από την προδοσία της Χούντας και τη βαρβαρότητα των Τούρκων, ήταν φοβερά επικίνδυνες. Τότε, όμως, που κι ο τιμώμενος σήμερα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, «**ὕψωθη ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων**» (Ψαλμ. 106,32), αναδειχθείς Μητροπολίτης Πάφου.

Παρόλο που η εκλογή τον βρήκε σε ηλικία μόλις 37 ετών, το ύψος στο οποίο βρέθηκε δεν του προκάλεσε ίλιγγο εγωισμού. Συναισθανόταν πλήρως ότι «**θνητὰ χρῆ τὸν θνητὸν φρονεῖν**», όπως έλεγε κι ο Αριστοτέλης. Γιατί μπορεί, το να ηγείται κάποιος του λαού να είναι άκρως τιμητικό, όμως «**οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ**». (Εβρ. 5,4). Η ηγεσία είναι χάρισμα που δίνεται από τον Θεό σε λίγους, για την υπηρεσία των πολλών.

Κι αναδείχθηκε, όντως, ένας ηγέτης με συναίσθηση του χρέους απέναντι και στην Εκκλησία και στην Πατρίδα. Ένας ηγέτης, ο οποίος ένιωθε ότι έφερε στους ώμους του το βάρος μιας πολύτιμης κληρονομιάς, την οποία δεν μπορούσε, δεν έπρεπε, αλλ' ούτε και ήθελε να προσβάλει. ΠΡΟΤΙΜΩ. την οποία ήθελε, με κάθε

θυσία, να τιμήσει παντοιοτρόπως. Άλλωστε ήταν γέννημα και θρέμμα αυτής της πνευματικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Είχα την τιμή να με καλέσει, πριν από 22 χρόνια, κοντά του, ως συνεργάτη και βοηθό του. Η πολύχρονη συναναστροφή μας, μάς βοήθησε να κατανοήσουμε πλήρως ο ένας τον άλλο και να συνδεθούμε στενά. Για δέκα χρόνια ομοτράπεζοι και ομοδιαιτοί, γίναμε σιγά - σιγά και ομόψυχοι σε πλείστα θέματα, ιδιαίτερα στα Εκκλησιαστικά και τα Εθνικά. Απ' αυτή τη συνεργασία έχω συναποκομίσει την αίσθηση βαθύτατη πεποίθηση ότι ο Μακαριώτατος ήταν πάντοτε ο ίδιος. Ωριμος στη νεότητα, νέος στην ωριμότητα. Έτσι όπως, βλέποντας κάποιος τον εαυτό του στον καθρέφτη, αισθάνεται και είναι βέβαιος ότι παραμένει πάντα ο ίδιος.

Σ' αυτόν στον Μακαριώτατο, εκτός από την τιμωρία των παρεκτρεπομένων, που ήταν και είναι πάντοτε αργή, βραδύτατη, όλα τα άλλα, - αντίληψη, κρίση, δράση -, είναι ταχύτατα. Κύριο χαρακτηριστικό του, η δημιουργική κίνηση, κίνηση που παράγει έργο. Γι' αυτό κι αποστρεφόταν πάντα την ονειροπόληση, μισούσε την παθητική ενατένιση, απέκρουε την εν απραξία προσδοκία. Ο πυρετός της δημιουργικής του ενασχόλησης δεν έπεσε ποτέ σε χαμηλές θερμοκρασίες. Μια σκέψη προς δράση αναστατώνει, συνήθως, τον νου του, χωρίς να 'ναι ούτε πολιορκητής της δόξας, ούτε θηρευτής του πλούτου.

Φεύγοντας από την Πάφο, άφησε πίσω του, για όσους τον γνώρισαν πραγματικά, ένα κενό φιλίας, ανιδιοτέλειας και προσφοράς. Άφησε, όμως, και μνήμες πολλές. Μνήμες στοργής, πηγαίας έκφρασης και ανεπιτήδευτης φωνής για θέματα όχι μόνο θρησκευτικά, αλλά και κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικά καθώς και προσωπικής φροντίδας για τον καθένα.

Κορύφωση της πορείας του και σημαντικότερος σταθμός της ζωής του, ήταν χωρίς αμφιβολία, η άνοδός του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Ο αρχιεπισκοπικός θρόνος στην Κύπρο είναι το κέντρο στο οποίο συνέρχονται, σαν άλλες ακτίνες στην εστία ενός κατόπτρου, όλες οι προσδοκίες του Κυπριακού Ελληνισμού. Κι ο Αρχιεπίσκοπος γίνεται πυξίδα στην πορεία του λαού. Είναι ένδοξη αλλά και συνάμα τραγική η ιστορία του αρχιεπισκοπικού θρόνου. Κατέστη σύμβολο αγώνων αλλά και θυσίας. Εκπέμπει μηνύματα εγκαρτέρησης, καθίσταται εμπνευστής και οδηγός κάθε εθνικής προσπάθειας.

Διεκδικώντας τον αρχιεπισκοπικό θρόνο δεν είχε φιλοδοξίες ματαιοδοξίας. Είχε φιλοδοξία έργου. Και η σφραγίδα του ετέθη ήδη σε πολλές, μεγάλες και σημαντικές αλλαγές για τις οποίες, είμαι σίγουρος, θα αναφερθεί επαινετικά η Ιστορία.

Κύρια έγνοιά του και καθημερινό μέλημά του είναι το εθνικό μας θέμα· η αγωνία του για την ορθή επίλυσή του, αλλά και η προσπάθεια ευαισθητοποίησης του λαού γι' αυτό. Σήμερα, που όλα φαίνεται να έχουν ισοπεδωθεί και ο χρόνος από την εισβολή έδρασε σαν υπνωτικό, η αναμόχλευση της ελληνικής συνείδησης χρειάζεται ισχυρά ερεθίσματα για να επιτευχθεί. Γι' αυτό και προσπαθεί ακατάπαυστα, μέρα και νύχτα για τον σκοπό αυτό. Παρακολουθούμε την αγωνία του στις εγκυκλίους του κάθε Χριστούγεννα και κάθε Πάσχα, αλλά και στις συχνές παρεμβάσεις του στα Μ.Μ.Ε. Προσωπικά τον παρακολούθησα, όσες φορές με είχε συμπεριλάβει στη συνοδία του, και σε πολλές συναντήσεις του με αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων σε χώρες που επισκέφθηκε, όπως με τον Πάπα, τους Προέδρους της Ρωσίας, της Ιταλίας, της Αιγύπτου και άλλους, όπου με πάθος εξέθετε τα δίκαια του αγώνα μας. Τον συνόδευσα και σε συναντήσεις του στην Ελλάδα, και τον είδα να προσπαθεί εναγωνίως να πείσει τους ηγέτες του έθνους ότι θα έπρεπε να ενδιαφερθούν και πέραν των συνόρων του Ελλαδικού κράτους, τονίζοντάς τους ότι ελληνικό δεν είναι μόνο ό,τι φαίνεται από την Ακαδημία ή από την πλατεία Συντάγματος.

Αυτόν τον εκκλησιαστικό Ηγέτη τιμούμε σήμερα. Κι η τιμή έχει τούτο το νόημα ότι ζητούμε να παραδειγματιστούμε από αυτόν. Αν οι αιώνες μετέβαλαν, για πολλούς, τον Σταυρό του Χριστού σε θρόνο, τον στέφανον εξ ακανθών σε βασιλικό στέμμα και τον κάλαμο σε σκήπτρο, για τον Μακαριώτατο δεν ισχύουν αυτά. Στην αρχιεπισκοπική του μίτρα δεν λαμπυρίζουν πολύτιμοι λίθοι αλλά οι ανάγκες και οι αγωνίες του λαού. Το σκήπτρο, το οποίο του ενεπιστεύθη ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου γίνεται καθημερινή υπόμνηση χρέους για τη διατήρηση του ελληνικού φρονήματος του λαού και για την εξασφάλιση συνθηκών απελευθέρωσης του τόπου.

Εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου ευχαριστώ όλους εκείνους οι οποίοι εκοπίασαν για την αποψινή τελετή. Ευχαριστώ τον Εξοχώτατο Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο οποίος παρά το βεβαρυμένο πρόγραμμά του και τα σοβαρότατα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει λόγω της απροκάλυπτης εισβολής της

Τουρκίας στην ΑΟΖ μας, βρίσκεται μαζί μας· τους Μακαριωτάτους Προκαθημένους και τους Σεβασμιωτάτους εκπροσώπους των άλλων Εκκλησιών καθώς και όλους εσάς, τον ευσεβή κλήρο και λαό της Κύπρου μας που με την παρουσία σας τιμάτε έμπρακτα τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας μας.

Μακαριώτατε,

Η ευχή μας είναι θερμότερη και η προσευχή μας διάπυρη προς τον Θεό για να σας διαφυλάττει εν υγεία, ώστε για χρόνια πολλά να ποιμαίνετε, να ευλογείτε και να αγιάζετε όλους μας. Και να ηγηθείτε της εν ελευθερία επιστροφής στην κατεχόμενη γη μας.